

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Siden af det egentlige Havfiskeri paa Færøerne, hvis Udbytte i Form af Klippfisk og Lørfisk udgør Dernes vigtigste Handelsbævre, er Fiskeriet efter Sej — en Art Smaatorst, der findes i store Mængder under Færøerne — af overordentlig Betydning for Derne, idet denne Fisk dels i fersk, dels i tørret Tilstand udgør et Hovednæringsmiddel for Befolkningen. Fangsten af Sej giver størst Udbytte, naar den drives med Not o: store Kastenet, der trækkes paa Vand, og det har derfor allerede i en længere Aarrække været følt som en betydelig Ulempe, at der ikke i den færøske Lovgivning findes nogen Bestemmelse, der hjemler uhindret Afgang til Landdragning af Sej paa Andenmands Grund, saaledes som der for det langt mindre betydende Sildefiskeri haves i N. Ls 5—11—16. Ganske den samme Ulempe har tidligere gjort sig gældende i Norge og Island, men begge disse Steder er en anden og for det almenes Interesse gunstigere Ordning forlængst tilvejebragt, for Islands Vedkommende ved Forordning om Silde- og Graasefiskeri med Not af 12te Februar 1872.

I Henshold til en i saa Henseende af Lagtinget i 1871 paa Grundlag af indkomne Klager til Regeringen afgiven Indstilling blev der i Justitsministeriet, med Benyttelse af et i Sagen tilvejebragt betydeligt Materiale, udarbejdet et Udkast til Lov for Færøerne om Sej- og Sildefiskeri med Not, hvori Forholdet foresloges ordnet paa den Maade, at haade Sej og Silde overalt frit skulde kunne landdrages paa Andenmands Grund mod Erlæggelse af en Landpart til Grundejeren af $\frac{1}{3}$ af Fangsten. Dette Udkast forelagdes i 1873 Lagtinget til Betænkning, der først blev afgivet i 1876. Tinget fandt imidlertid de af Regeringen foreslaaede Bestemmelser for vidtgaaende over for Grundejerne, og vedtog et i Hovedsagen meget afgivende Forslag, hvorefter kun en Bygds Beboere skulde være berettigede til Landdragning paa den til Bygden hørende Forstrand, medens alle andre maatte søge Tilladelse fra et Flertal af Ejerne, hvorhos Bygde-Interessentskaber til Notfiskeri skulde kunne formene Enteltmand at fiske paa denne Maade, ligesom endelig Afgangen til med Ejernes Tilladelse at stedes til Landdragning var indskrænket til „udenbygdsboende“,

hvorved var figtet til Personer, bosatte i andre færøske Bygder, med Tilføjelse af andetsteds boende danske Undersaatter. Da der herved blev gjort Brud paa den fra gammel Tid i den danske Lovgivning havede Grundsaetning, at alle Statens Undersaatter have lige Afgang til Fiskeri paa Søterritoriet, saavel som paa den almindelige paa Færøerne herskende Næringsfrihed, og da man derhos i det hele fandt de foreslaaede Bestemmelser ufuldstgørende, mente Ministeriet ikke paa dette Grundlag at kunne fremme Sagen. Paa den anden Side fandtes der ikke Anledning til, imod Lagtingets Ønske, at søge den gennemført paa Grundlag af de i Regeringsforslaget opstillede Principer, og Sagen henlagdes derfor indtil videre.

Først i 1890 optoges den atter af Lagtinget ved Vedtagelse af et Lovudkast, der i alt væsentligt er lagt til Grund for nærværende Forslag, og i hvilket der, foruden Regler om Sejfiskeri, var optaget nogle Bestemmelser om Ferskvandsfiskeriet paa Færøerne, samt om Tilvejebringelse af Fiskerivedtægter m. m. Efter at en Betænkning over dette Forslag var indhentet fra Indenrigsministeriets Fiskerikonfulent, lod Ministeriet navnlig af Hensyn til en enkelt væsentligere Ændring i Forslagets Indhold, som man fandt nødvendig, dette paa ny forelægge for det i sidst afvigte Sommer forsamlede Lagting, der enstemmig sluttede sig til de af Ministeriet foreslaaede Forandringer, hvorhos det selv foreslog nogle enkelte yderligere Ændringer, hvorom nærmere neden for.

Med Hensyn til Forslagets Indhold i det enkelte, bemærkes følgende:

Til § 1.

Det færøske Ferskvandsfiskeri spiller for Tiden ikke nogen betydelig Rolle men skal tidligere have været mere indbringende og menes med nogen Fredning at kunne blive det igen. Kunne de her, i det væsentlige med Kongerigets Fiskerilov af 5te April 1888 som Forbillede, foreslaaede Fredningsbestemmelser blive overholdte, vil en Fremgang vistnok kunne paaregnes. Med Hensyn til den i 1ste Stykke foreslaaede Fredningstid har Fiskerikonfulenten udtalt, at der i Hovedsagen intet vil kunne indvindes herimod, ligesom han heller ikke har fundet noget at